

Visa I Vinden

Cornelis Vreeswijk

Jag sjunger en visa I vinden
Och hoppas att vinden för
Min sköna den visan mot kinden
Och I hennes öra strör
Och hennes hjärta rör.

Jag har varit I länder många
Och ej varit I'många fler.
Nog skulle jag sluta gånga,
Om du mig därom ber.
Och kärligt på mig ser.

Men önska mig lycka på färden
När jag nu ifrån dig drar.
Och orsaken, Ann-Katrin, är den:
Jag kan ej stanna kvar
Där jag ej din kärlek har.

Jag sjunger en visa I blåsten,
Jag sjunger en visa I storm.
Mitt hjärta är som en gråsten,
Mitt hjärta har mist sin form.

Men hör på min marsch under månen,
Den gungar I stadig moll.
Den passar ej på grammfonen,
Den handlar om dig, ditt troll.
Att ditt hjärta är ett såll.
Och min smärta är enorm.